

55

Bilag

til

betænkning fra det af folketinget nedsatte udvalg angående I. forslag til lov om midlertidig forlængelse af forskellige forbrugsafgiftslove, II. forslag til lov om ændring i lov nr. 68 af 28. februar 1950 om afgift af parfumer, toiletmidler m. v. og III. forslag til lov om forlængelse af den midlertidige tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v.

Bilag 1

Aktieselskabet
De Danske Spritfabrikker

København, den 26. marts 1952.

Til det af folketinget nedsatte udvalg angående forlængelse af de gældende forbrugsafgifter.

I anledning af det i folketinget fremsatte forslag om uændret forlængelse af de for tiden gældende forbrugsafgifter tillader vi os at anføre følgende:

Siden de i november 1950 og marts 1951 gennemførte forhøjelser af beskatningen har salget af spiritus været i stærk tilbagegang. Selvom de officielle tal endnu ikke foreligger, kan det dog allerede nu siges, at forbruget af spiritus (destillerede drikke) i 1951 næppe har oversteget 0,45 l 100 pct. pr. indbygger mod 0,55 l 100 pct. pr. indbygger i 1949—50. Dette forbrug udgør ikke mere end ca. $\frac{1}{3}$ af forbruget pr. indbygger i Norge og ca. $\frac{1}{5}$ af forbruget pr. indbygger i Sverige.

Siden førkrigstiden er den effektive beskatning af en helflaske Aalborg Taffel Akvavit, der dækker mere end halvdelen af spiritusforbruget i Danmark, rundt regnet tredoblet. Afgifterne udgør nu ca. 18 kr. af en forbrugerpris på 23 kr. 55 øre, eller ca. 76 pct.

Det forekommer os naturligt at overveje, om ikke beskatningen nu er kommet op i en sådan højde, at den ikke tjener fornuftige formål. I fiskal henseende har de sidste forhøjelser ikke bragt fordele, og misbrug af stærke drikke er næppe heller blevet mindre. For den del af befolkningen, der sidder med beskødne indtægter, virker den nuværende beskatning nærmest prohibitivt.

Fra 1950 til 1951 er det beløb, forbrugerne har anvendt til køb af akvavit, gået ned med adskillige millioner kroner. Beskatningen har således inddraget mindre købekraft efter forhøjelsen end før denne, og det må formodes, at denne købekraft er flyttet over på andre og formentlig mere valutakrævende områder.